



ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 19 ເມສາ 2026 (4-19-2026)

ພາຣະກິດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍໂອກາດ.

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ທຸກໆມື້ພວກເຮົາພົບປະກັບຜູ້ຄົນທີ່ຕ້ອງການພຣະຄຣິດ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ເຈົ້າຈິ່ຫຍັງໄດ້ແຕ່ງງານກັບການຮຽນຂັບລົດ?

ຂ້ອຍມີສິດທິພິເສດໃນການສອນຄົນທຳຄົນທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍໃຫ້ຮູ້ຈັກຂັບລົດ, ລວມທັງພັນລະຍາຂອງຂ້ອຍ, ລູກສາມຄົນຂອງຂ້ອຍ, ແລະລູກທີ່ເປັນຜູ້ສອນສາສນາທີ່ເຕີບໃຫຍ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດບ່ອນທີ່ບໍ່ມີໂອກາດຝຶກຊ້ອມຂັບລົດ. ນຶ່ງໃນຊ່ວງເວລາທີ່ເຄັ່ງຕຶງທີ່ສຸດສຳລັບຜູ້ຂັບຂີ່ໃນການຝຶກອົບຮົມແມ່ນການຜະຈົນໄພຍ້າຍທຳອິດຜ່ານສີ່ແຍກທີ່ຫຍຸ້ງຫຼາຍ. ມີຫຼາຍຢ່າງທີ່ຕ້ອງເບິ່ງ! ແລະຄວາມສ່ຽງຂອງອຸບັດຕິເຫດມັກຈະສູງຂຶ້ນສະເໝີ ເມື່ອມີອິດຫຼາຍຄັນຢຸດ, ສະຕາດ, ແລະ ການລົງວ. ນຶ່ງໃນກຸນແຈສຳຄັນໃນການນຳທາງຢູ່ທາງແຍກຢ່າງປອດພິພາດມີສະຕິ. ຜູ້ຂັບຂີ່ທີ່ດີມັກຈະມີສະຕິຮູ້ເຖິງຍານພາຫະນະອື່ນໆຢູ່ສະເໝີ. ທາງແຍກທີ່ຫຍຸ້ງຫຼາຍກໍມີຢູ່ໃນຊີວິດເຊັ່ນກັນ. ໃນມື້ສ່ວນໃຫຍ່, ພວກເຮົາຕັດກັບຄືນອີ່ນ. ໃນບາງມື້, ພວກເຮົາຕັດກັບຄືນຈຳນວນຫຼາຍ. ແຕ່ພວກເຮົາໃຊ້ເວລາສັງເກດເຂົາເຈົ້າໂດຍບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຜ່ານໄປບໍ່? ພຣະເຈົ້າວາງພວກເຮົາໄວ້ໃນເສັ້ນທາງຊີວິດເພື່ອລົງຜົນກະທົບ ແລະມີອິດທິພົນຕໍ່ຊີວິດຂອງຄົນອື່ນຕອດການເດີນທາງຂອງພວກເຮົາ. ການມີອິດທິພົນຕໍ່ຄົນອື່ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນເຂົາເຈົ້າ, ໄດ້ຍິນເຂົາເຈົ້າ, ແລະຊອກຫາການເຊື່ອມຕໍ່ກັບເຂົາເຈົ້າ. ທາງແຍກແມ່ນໂອກາດ. ໂອກາດເລີ້ມຕົ້ນດ້ວຍການມີສະຕິ. ມັນມີລັກສະນະແນວໃດ? ເປໂຕ ແລະໂຢຮັນຈະສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ກິຈການ 3:1-4

1. ຝ່າຍເປໂຕກັບໂຢຮັນກຳລັງຂຶ້ນໄປຈະເຂົ້າບໍລິເວນພຣະວິຫານ ເປັນຍາມອ້ອນວອນຄືເວລາເກົ່າໂມງ. 2. ມີຊາຍຄົນນຶ່ງເປັນງ່ອຍຕັ້ງແຕ່ຢູ່ໃນທ້ອງແມ່ ຊຶ່ງເຂົາເຄີຍຫາມາວາງໄວ້ທຸກວັນທີ່ຮົມປະຕູບໍລິເວນພຣະວິຫານ ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າປະຕູງາມ ເພື່ອໃຫ້ຂໍທານຈາກຄົນທີ່ເຂົ້າໄປໃນບໍລິເວນພຣະວິຫານນັ້ນ. 3. ເມື່ອຄົນນັ້ນເຫັນເປໂຕກັບໂຢຮັນຈະເຂົ້າໄປໃນບໍລິເວນພຣະວິຫານກໍຂໍທານ. 4. ຝ່າຍເປໂຕກັບໂຢຮັນກໍເພິ່ງເບິ່ງຄົນນັ້ນບອກວ່າ, “ຈົ່ງເບິ່ງພວກເຮົາ.”

ທີ່ນີ້, ໃນຕອນຕົ້ນຂອງກິຈການບົດ 3, ອັດສາວິກສອງຄົນຂອງພຣະເຢຊູ, ເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນ, ກຳລັງເດີນທາງໄປອະທິຖານຢູ່ໃນພຣະວິຫານ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ພົບກັບຄົນຂໍທານທີ່ພິການຮ້ອງຫາພວກເຂົາ. ໃນຖານະຜູ້ນຳຂອງຄຣິສຕະຈັກໝູ່ມນ້ອຍທີ່ກຳລັງຈະເຕີບໃຫຍ່, ເປໂຕ ແລະໂຢຮັນແນ່ນອນວ່າຫຍຸ້ງຫຼາຍ ແລະມີຫຼາຍສິ່ງທີ່ຕ້ອງອະທິຖານໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາເດີນທາງໄປພຣະວິຫານໃນຕອນບ່າຍນັ້ນ. ແຕ່ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໄປທາງແຍກ, ມີຄົນເຂົ້າມາຂັດຂວາງພວກເຂົາ. ທາງແຍກແມ່ນຢູ່ທີ່ປະຕູວິຫານແຫ່ງນຶ່ງ, ເອີ້ນວ່າປະຕູງາມ. ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະຄຳພີ ແລະເອກະສານປວັດສາດຈາກສມັຍພຣະຄຳພີບໍ່ໄດ້ຊີ້ບອກວ່າປະຕູວິຫານໃດໃນຫຼາຍໆແຫ່ງໃນບໍລິເວນວິຫານໃຫຍ່ຖືກກ່າວເຖິງໂດຍຫົວຂໍ້ນີ້, ພວກເຮົາສາມາດສົມມຸດວ່າມັນເປັນທາງເຂົ້າທີ່ແອອັດ ເນື່ອງຈາກຊາຍພິການຄົນນັ້ນໄດ້ຖືກນຳມາທີ່ນັ້ນເພື່ອຂໍທານ. ບໍ່ວ່າເປໂຕ ແລະໂຢຮັນເຄີຍເຫັນລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນມາກ່ອນຫຼືບໍ່ກໍຍັງບໍ່ຮູ້. ຄົນທີ່ຫຍຸ້ງຫຼາຍສ່ວນໃຫຍ່ມາທີ່ທາງແຍກ

ກໍ່ຫັນໜ້າໄປທາງອື່ນ, ແລະສືບຕໍ່ຢ່າງຕໍ່ໄປ. ເປໂຕ ແລະໂຢຮັນເຂົ້າໃຈວ່າການພົວພັນຫຼາຍຢ່າງຂອງພວກເຮົາກັບຄົນອື່ນແມ່ນພຽງແຕ່ການເຮັດທຸລະກຳ ແລະພວກເຂົາອາດຈະຮັບຮູ້ວ່າສິ່ງດຽວກັນນີ້ເປັນຄວາມຈິງຂອງຜູ້ຊາຍຄົນນີ້ ໃນຂະນະທີ່ລາວຂໍຮ້ອງຈາກຜູ້ທີ່ຢ່າງເຂົ້າໄປໃນວິທານເພື່ອອະທິຖານ. ເປໂຕແລະໂຢຮັນຢາກຖືກເຫັນແລະໄດ້ຍິນເພາະວ່າພວກເຂົາມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ສຳຄັນທີ່ຈະເວົ້າ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້ອຍເຊື່ອວ່າພວກເຂົາຍັງຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ຊາຍທີ່ພິການຮູ້ວ່າພວກເຂົາເຫັນລາວ-ເຫັນລາວແທ້ໆ. ເມື່ອຊີວິດຂອງພວກເຮົາຕັດກັບຄົນອື່ນ, ພວກເຮົາມີທາງເລືອກສເມີ. ພວກເຮົາສາມາດເລືອກທີ່ຈະບໍ່ສົນໃຈພວກເຂົາ, ດຳເນີນທຸລະກິດຂອງພວກເຮົາກັບພວກເຂົາ, ແລະກ້າວຕໍ່ໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງພວກເຮົາ. ຫຼືພວກເຮົາສາມາດເລືອກເພື່ອເຫັນເຂົາເຈົ້າ, ໄດ້ຍິນເຂົາເຈົ້າ, ແລະຖືກເຂົາເຈົ້າເຫັນແລະໄດ້ຍິນ, ໂດຍຮັບຮູ້ວ່າບາງຈຸດຕັດກັນສາມາດເປັນການພົວພັນທີ່ພຣະເຈົ້າກຳນົດໄວ້. ຄິດກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າທີ່ຕ້ອງຮູ້ວ່າເຈົ້າເຫັນ ແລະໄດ້ຍິນເຂົາເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ. ຊອກຫາວິທີທີ່ຈະສື່ສານກັບເຂົາເຈົ້າວ່າເຂົາເຈົ້າຖືກເຫັນ ແລະໄດ້ຍິນ. ຈົ່ງເຕັມໃຈທີ່ຈະຊຳລົງດົນພໍທີ່ຈະໃຫ້ເວລາ ແລະຄວາມສົນໃຈຂອງເຈົ້າຕໍ່ຄົນແປກໜ້າ, ບາງທີແມ້ກະທັ້ງບາງຄົນທີ່ຕ້ອງການບາງສິ່ງບາງຢ່າງຈາກເຈົ້າ, ໂດຍການຮູ້ວ່າ, ຖ້າເຈົ້າເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດ, ເຈົ້າມີສົມບັດທີ່ຈະແບ່ງປັນ.

ສິ່ງໃດອາດຈະກົດຂວາງພວກເຮົາຈາກການເຫັນຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາ?

2. ກິຈການ 3:5-8

5. ແລະຄົນນັ້ນໄດ້ລໍເບິ່ງ ນຶກວ່າຈະໄດ້ຮັບສິ່ງນຶ່ງຈາກທ່ານ. 6. ແຕ່ເປໂຕໄດ້ກ່າວວ່າ, “ເງິນແລະຄຳເຮົາບໍ່ມີ ແຕ່ອັນທີ່ເຮົາມີຢູ່ນັ້ນເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ຄືໃນພຣະນາມແຫ່ງພຣະເຢຊູໄທນາຊາເຮັດຈົ່ງຢ່າງໄປ.” 7. ແລ້ວເປໂຕຈັບມືເບື້ອງຂວາຜູ້ນັ້ນດຶງຂຶ້ນ ໃນທັນໃດນັ້ນຕົນແລະຂໍຕື່ນຂອງເຂົາກໍມີແຮງມາ. 8. ເຂົາໄດ້ໂດດຍືນຂຶ້ນຢ່າງໄປມາ ແລ້ວເຂົ້າໄປໃນບໍຣິເວນພຣະວິທານພ້ອມກັນກັບທ່ານທັງສອງຢ່າງ ແລະເຕັ້ນພ້ອມສັຣເສີນພຣະເຈົ້າໄປ.

ຍັງມີຈິດໃຈທີ່ຢາກເຮັດທຸລະກຳ, ຊາຍພິການຄົນນັ້ນໄດ້ຫັນມາສົນໃຈເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນ, ໂດຍຄາດຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ. ລາວບໍ່ໄດ້ຄາດຫວັງວ່າລາວຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ, ແຕ່ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ລາວ. ໃນຂະນະທີ່ເປໂຕ ແລະໂຢຮັນຈັບມືລາວ ແລະດຶງລາວຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ປິ່ນປົວລາວ. ແຕ່ມັນເປັນຫຼາຍກວ່າການຊ່ວຍເຫຼືອ ຫຼື ແມ່ນແຕ່ການປິ່ນປົວທາງຮ່າງກາຍທີ່ເປໂຕ ແລະໂຢຮັນໄດ້ສເນີໃຫ້ຄົນຂໍທານທີ່ເປັນພິການ. ພວກເຂົາໄດ້ສເນີຄວາມຫວັງໃຫ້ລາວ. ເປັນແນວໃດ? ພຣະຄັມພີໄດ້ບັນທຶກເປໂຕວ່າ, “ເຮົາບໍ່ມີເງິນ ຫຼືຄຳ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ເຮົາມີ, ເຮົາໃຫ້ເຈົ້າ: ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄທນາຊາເຮັດ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະຢ່າງໄປ” (ກິຈການ 3:6). ພວກເຂົາໄດ້ນຳສເນີລາວຕໍ່ພຣະເຢຊູ.

ເຈົ້າເຄີຍເຫັນພຣະເຢຊູສ້າງຄວາມແຕກຕ່າງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນຊີວິດຂອງຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງເມື່ອໃດ?

ໃນອົງການເຜີຍແຜ່ສາສນາທີ່ຂ້ອຍຮັບໃຊ້, ພວກເຮົາເວົ້າຫຼວງຫຼາຍກ່ຽວກັບພາລະກິດຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະນຳເອົາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະຄວາມຫວັງມາໃຫ້. ທັງສອງຢ່າງນີ້ມີຄວາມສຳຄັນ. ຄົນທົ່ວໂຫຍຕ້ອງການອາຫານ, ແຕ່ຄວາມຕ້ອງການທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພວກເຂົາຄືເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງຊີວິດ. ຄົນທົ່ວນຳຕ້ອງການເຄື່ອງຕື່ມ, ແຕ່ຄວາມຕ້ອງການທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພວກເຂົານຳແຫ່ງຊີວິດ. ຜູ້ທີ່ຖືກປະໄວ້ໃນບ່ອນມືດຕ້ອງການແສງສະຫວ່າງ, ແຕ່ຄວາມຕ້ອງການທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພວກເຂົາແມ່ນແສງສະຫວ່າງຂອງໂລກ. ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າແລະຂ້ອຍດຳເນີນຊີວິດ, ການພົບປະກັບຜູ້ຄົນເປັນປະຈຳເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີໂອກາດທີ່ຈະພົວພັນກັບພວກເຂົາ. ເຊັ່ນດຽວກັບຄົນຂໍທານຢູ່ປະຕູວິທານ, ບາງຄົນມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ເງິນຫຼືຊັບພະຍາກອນອື່ນໆສາມາດຊ່ວຍແກ້ໄຂໄດ້ຊົ່ວຄາວ. ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າເອີ້ນພວກເຮົາໃຫ້ມີນ້ຳໃຈ. ແມ່ນອນວ່າມີບັນຫາທີ່ບໍ່ມີເງິນຫຼາຍປານໃດສາມາດແກ້ໄຂໄດ້. ຕົວຢ່າງ, ເງິນບໍ່ແມ່ນຢາແກ້ອາການຊຶມເສົ້າ, ການເສບຕິດ, ຫຼືການແຕ່ງງານທີ່ມີບັນຫາ. ບາງຄັ້ງເງິນສາມາດເຮັດໃຫ້ບັນຫາຮ້າຍແຮງກວ່າເກົ່າ! ນຶ່ງໃນບັນຫາທີ່ເງິນບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ແມ່ນບັນຫາທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນໂລກ. ບັນຫາທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນໂລກແມ່ນຫຍັງ? ການສູນເສັງທາງວິນຍານ. ການສູນເສັງ, ຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າທີ່ຖືກທຳລາຍໂດຍບາບ, ແມ່ນບັນຫາທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນໂລກເພາະວ່າມັນເປັນບັນຫາດຽວທີ່ເປັນນິລັນດອນແລະເປັນສາກົນ.

ການສູນເສັງແມ່ນບັນຫາທີ່ເປັນນິລັນດອນເພາະວ່າການຕາຍໃນບາບຂອງຄົນເຮົາໝາຍຄວາມວ່າຄົນຜູ້ນຶ່ງຈະໃຊ້ເວລານິລັນດອນທີ່ແຍກອອກຈາກພຣະເຈົ້າ. ການສູນເສັງແມ່ນບັນຫາທີ່ໄປເພາະວ່າ, ດັ່ງທີ່ພຣະຄຳພີກ່າວໄວ້ໃນໂຣມ 3:23, ທຸກຄົນ "ໄດ້ເຮັດຜິດບາບແລະຂາດຈາກພຣະຮັສມີຂອງພຣະເຈົ້າ." ຜູ້ທີ່, ເຊັ່ນດຽວກັບເປໂຕແລະໂຢຮັນ, ໄດ້ເຊື່ອໃນຂ່າວປະເສີດແລະພົບການໃຫ້ອະພິຍາຍບາບຜ່ານການກັບໃຈ ແລະຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຮູ້ວິທີແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງໂລກ. ວິທີແກ້ໄຂນັ້ນແມ່ນຂ່າວປະເສີດ, ຄວາມຈິງນິລັນດອນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອຄົນບາບແລະໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດຈາກຄວາມຕາຍ. ບຸກຄົນໃດກໍຕາມທີ່ວາງຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າໃນພຣະເຢຊູ, ກັບໃຈຈາກບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະສາລະພາບວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງເຂົາເຈົ້າແລ້ວ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ມັນເຖິງເວລາທີ່ຈະກາຍເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງວິທີແກ້ໄຂໂດຍການແບ່ງປັນກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູກັບຄົນອື່ນ. ສິ່ງທີ່ເປໂຕ ແລະໂຢຮັນໄດ້ເຮັດໃນສມັຍຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະສິ່ງທີ່ຜູ້ສອນສາສນາເຮັດໃນສມັຍຂອງພວກເຮົາແມ່ນສິ່ງທີ່ຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດທຸກຄົນຖືກເອີ້ນໃຫ້ເຮັດ. ພວກເຮົາຖືກເອີ້ນໃຫ້ນຳຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະຄວາມຫວັງມາໃຫ້.

ພວກເຮົາສາມາດກຽມພ້ອມທີ່ຈະແບ່ງປັນຄວາມຫວັງທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິດໃນເວລາໃດກໍຕາມໄດ້ແນວໃດ?

3. ກິຈການ 3:9-10

9. ພົລເມືອງທັງຫຼາຍໄດ້ເຫັນຜູ້ນັ້ນຢ່າງໄປມາສັຮເສີນພຣະເຈົ້າ. 10. ຈິ່ງຮູ້ວ່າເປັນຄົນນັ້ນທີ່ເຄີຍນັ່ງຂໍທານຢູ່ທີ່ປະຕູງາມແຫ່ງບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ເຂົາຈິ່ງພາກັນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມງົດງໍອັສຈັນໃຈເພາະເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ຄົນນັ້ນ.

ການອັສຈັນນັ້ນບໍ່ສາມາດປະຕິເສດໄດ້. ການປ່ຽນແປງຊະຕາກັມທີ່ໜ້າອັສຈັນແທ້ໆ! ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ຄົນຂໍທານທີ່ເປັ້ງລ່ອຍທີ່ທຸກຄົນຮູ້ຈັກໄດ້ປ່ຽນຈາກຄົນພິການໄປສູ່ຄົນຊື່ສັດ, ຈາກການເພິ່ງພາອາສັຍທັງໝົດໄປສູ່ຄວາມເປັນເອກະລາດ, ຈາກຄວາມສິ້ນຫວັງໄປສູ່ຄວາມຫວັງທີ່ສຳເລັດ, ຈາກການຂໍທານໄປສູ່ການສັນລະເສີນ. ໃຜ ຫຼື ສິ່ງໃດແດ່ທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການປ່ຽນແປງທີ່ພິເສດດັ່ງກ່າວ? ແນ່ນອນ, ນີ້ແມ່ນການອັສຈັນ, ແລະສຳລັບເປໂຕແລະໂຢຮັນ, ມັນເປັນໂອກາດທີ່ຈະເປັນພຍານເຖິງພຣະເຢຊູ, ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສັງເກດເຫັນອຳນາດໃນການກະທຳການອັສຈັນຕລອດການປະຕິບັດພາຣະກິດຂອງພຣະອົງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ການອັສຈັນຕ່າງໆແມ່ນຊ່ວງເວລາທີ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ເປັນພາກສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພຣະເຢຊູ. ພຣະເຈົ້າມີໃຈໃຫ້ມັນເປັນແບບນັ້ນ. ໃນໂຢຮັນ 2:23, ພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງພຣະເຢຊູວ່າ, "ມີຫຼາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ເພາະເຂົາໄດ້ເຫັນການສຳຄັນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳຂຶ້ນ." ໃນຄຳເທສນາຂອງລາວໃນວັນເພນເຕຄໍສະເຕ, ເປໂຕໄດ້ກ່າວວ່າ, "ຄືເຢຊູໂທນາຊາເຮັດເປັນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຊີ້ແຈງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ ດ້ວຍການອິດທິຣິດ, ການອັສຈັນ ແລະໝາຍສຳຄັນຕ່າງໆ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳໃນຖ້ຳມກາງພວກທ່ານດ້ວຍທ່ານຜູ້ນັ້ນ ດັ່ງທີ່ພວກທ່ານຮູ້ຢູ່ແລ້ວ." (ກິຈການ 2:22). ແລະດຽວນີ້, ເປໂຕແລະໂຢຮັນໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈຈາກ "ປະຊາຊົນທັງໝົດ" (3:9). ແຕ່ສິ່ງມະຫັສຈັນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີສເມີໄປເພື່ອຫັນຄວາມສົນໃຈຂອງຜູ້ຄົນມາຫາພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງທີ່ໂປໂລໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນໃນໂຣມບົດທີ່ 1, "ສິ່ງທີ່ສາມາດຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ແມ່ນເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ... ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນ. ເພາະວ່າຄຸນລັກສນະທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຂອງພຣະອົງ, ນັ້ນຄືອິດອຳນາດອັນເປັນນິດແລະລັກສນະອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ, ໄດ້ເຫັນຢ່າງຊັດເຈນນັບຕັ້ງແຕ່ການສ້າງໂລກ, ໂດຍເຂົ້າໃຈຜ່ານສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ" (ຂໍ້ 19-20). ທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຕົວເຮົາແມ່ນຫຼັກຖານຂອງພຣະເຈົ້າ! ທຸກບ່ອນທີ່ເຮົາເບິ່ງ ແລະຊີ້ໃຫ້ຄົນອື່ນເບິ່ງແມ່ນໂອກາດທີ່ຈະເລີ່ມຕົ້ນການສົນທະນາກ່ຽວກັບຂ່າວປະເສີດ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາກຳລັງເດີນທາງໄປພຣະວິຫານເພື່ອອະທິຖານ, ຫັນໃດນັ້ນເປໂຕ ແລະໂຢຮັນກໍມີໂອກາດປະກາດຂ່າວດີກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ. ໂອກາດນັ້ນເກີດຂຶ້ນເພາະວ່າແທນທີ່ຈະພ້າວຟັງຜ່ານຈຸດຕັດກັນຂອງຊີວິດ, ພວກເຮົາຍິນດີຕ້ອນຮັບການຂັດຂວາງຈາກສວັນ ແລະເຫັນຄົນອື່ນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຮົາຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະຄວາມຫວັງຢ່າງຮີບດ່ວນ. ໂດຍອະນຸຍາດໃຫ້ພຣະເຈົ້າໃຊ້ພວກເຮົາ, ພວກເຮົາສາມາດເຫັນພຣະເຈົ້າເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນສາມາດເຮັດໄດ້. ການອັສຈັນຄືກັບທີ່ຜູ້ຄົນໄດ້ເຫັນຢູ່ທີ່ນີ້ໃນກິຈການບົດ 3 ຈຳເປັນບໍ່ສຳລັບຜູ້ຄົນທີ່ຈະເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູໃນນີ້? ໂຢຮັນ 20 ບັນທຶກວ່າ ໂທມາ, ນຶ່ງໃນສາວົກຂອງພຣະເຢຊູ, ປະຕິເສດທີ່ຈະເຊື່ອຂ່າວການຟື້ນຄືນຊີວິດ

ຂອງພຣະອົງ. ໂທມາໄດ້ເວົ້າໄປໂກເຖິງຂັ້ນວ່າ, “ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ເຫັນເຄື່ອງໝາຍຂອງຕະປູໃນມືຂອງພຣະອົງ, ເອົານີ້ວມີຂອງຂ້ອຍໃສ່ເຄື່ອງໝາຍຂອງຕະປູ, ແລະ ເອົາມືຂອງຂ້ອຍໃສ່ຂ້າງຂອງພຣະອົງ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຊື່ອເລີຍ” (ຂໍ້ 25). ແປດມື້ຕໍ່ມາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພື້ນຄືນຊີວິດໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ສາວົກ ແລະ ໂທມາກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ເຫັນການອັດສະຈັນ ກ່ຽວກັບການພື້ນຄືນຊີວິດດ້ວຍຕາຂອງຕົນເອງ, ໂທມາໄດ້ປະກາດຄວາມເຊື່ອຂອງລາວຢ່າງໜັກແໜ້ນ. ໃນການຕອບ, ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ, “ເພາະໄດ້ເຫັນເຮົາ, ທ່ານຈຶ່ງເຊື່ອຫຼື. ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັນເຮົາແຕ່ໄດ້ເຊື່ອກໍເປັນສຸກ” (ຂໍ້ 29). ປະຈັກພະຍານຂອງພຣະຄັມພີ ແລະ ການປ່ຽນແປງຊີວິດທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນໃນຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະຄຣິດ ແມ່ນສອງຮູບແບບຫຼັກຖານທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືທີ່ສຸດສໍາລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູໃນທຸກມື້ນີ້. ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ການແບ່ງປັນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ການດໍາເນີນຊີວິດຄຣິສະຕຽນທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍຕໍ່ການກ້າວໜ້າຂອງຂ່າວປະເສີດທົ່ວໂລກ. ການອັດສະຈັນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພຣະເຈົ້າເກີດຂຶ້ນອ້ອມຮອບພວກເຮົາທຸກຄັ້ງທີ່ຄົນທີ່ຫຼົງທາງໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຢຊູເພື່ອໃຫ້ສາຍພົວພັນທີ່ແຕກຫັກກັບພຣະອົງໄດ້ຮັບການພື້ນຟູໂດຍການໃຫ້ອະພິພິພັດພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ. ຜູ້ທີ່ເຄີຍປະສົບກັບການອັດສະຈັນນັ້ນມີສິດທິພິເສດທີ່ຈະບອກຄົນອື່ນວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດເພື່ອພວກເຮົາແນວໃດ. ນຶ່ງໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເນັ້ນໜັກໃນພາລະກິດແມ່ນຄວາມສໍາຄັນຂອງ “ການມີໜ້າຂອງສາສນາທູດ” ໃນບັນດາກຸ່ມຄົນທີ່ບໍ່ມີການເຂົ້າເຖິງຂ່າວປະເສີດ. ໃນຂະນະທີ່ເຕັກໂນໂລຢີທີ່ທັນສະໄໝໃຫ້ຫຼາຍວິທີໃນການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດທາງອອນໄລນ໌, ຫຼືຜ່ານຊ່ອງທາງຕ່າງໆເຊັ່ນ: ວິທະຍຸ ແລະ ໂທລະພາບ, ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດທົດແທນການພົບປະແບບໜ້າຕໍ່ໜ້າ ແລະ ການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດແບບຕົວຕໍ່ຕົວ. ວິທີການທີ່ມີປະສິດທິພາບທີ່ສຸດໃນການແບ່ງປັນ, ແລະ ຕົວຢ່າງທີ່ພວກເຮົາພົບໃນພຣະຄັມພີໃໝ່, ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ໄປປະກາດຂ່າວດີ. ເມື່ອພຣະເຈົ້າເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້, ພຣະອົງຄາດຫວັງໃຫ້ພວກເຮົາບອກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ. ຖ້າເຈົ້າເປັນຜູ້ເຊື່ອ, ພຣະເຈົ້າໃນພຣະຄຣິດໄດ້ເຮັດເພື່ອເຈົ້າໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້. ຈົ່ງຊອກຫາຜູ້ຄົນໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້າສາມາດແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທໍາ.

ພວກເຮົາສາມາດລິເລີ້ມຕອບສນອງຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດໄດ້ແນວໃດ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

- ທຸກໆມື້ພວກເຮົາພົບປະກັບຜູ້ຄົນທີ່ຕ້ອງການພຣະຄຣິດ. ເລືອກນຶ່ງໃນການນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້:
- ອະທິຖານ.** ເຈົ້າມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຢຊູບໍ່? ຖ້າບໍ່ມີ, ໃຫ້ລົມກັບຫົວໜ້າກຸ່ມຂອງເຈົ້າກ່ຽວກັບວິທີການມີສາຍພົວພັນກັບພຣະເຢຊູແຫ່ງນາຊາເຮັດ.
- ຝຶກຝົນ.** ຖ້າເຈົ້າຮູ້ຈັກພຣະອົງແລ້ວ, ໃຫ້ຂຽນຈຸດເດັ່ນຂອງປະຈັກພະຍານຂອງເຈົ້າເອງກ່ຽວກັບການອັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າໃນການຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ລອດ. ພະຍາຍາມໃຊ້ໜ້ອຍກວ່າສອງຮ້ອຍຄໍາ. ຝຶກຝົນເລົ່າເຮື່ອງນີ້ໃຫ້ຄົນໃນກຸ່ມຂອງເຈົ້າຟັງ.
- ແບ່ງປັນ.** ຈົ່ງລະວັງຈຸດເຊື່ອມຕໍ່ຂອງຊີວິດໃນອາທິດນີ້. ຈົ່ງກຽມພ້ອມທີ່ຈະແບ່ງປັນເຮື່ອງລາວຂອງເຈົ້າກັບຄົນອື່ນທີ່ເຈົ້າພົບຜູ້ທີ່ຕ້ອງການໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູແຫ່ງນາຊາເຮັດ ແລະ ວິທີທີ່ພຣະອົງມີຮິດອໍານາດໃນການຊ່ວຍ.

ອຸປຸກໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA